

اثر سه رقم سویا روی پارامترهای زیستی - باروری سن *Orius albidipennis* Rueter (Hem., Anthocoridae) به عنوان شکارگر کنه دولکه‌ای *Tetranychus urticae* Koch (Acari: Tetranychidae) در شرایط آزمایشگاهی

شبنم وفایی^{۱*}، شیلا گلدرسته^۲، عباسعلی زمانی^۳، الهام صنعتگر^۲

۱- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد حشره‌شناسی کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک

۲- به ترتیب استادیار و مربی، گروه حشره‌شناسی کشاورزی دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی اراک

۳- استادیار، گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

چکیده

ارقام مختلف یک گیاه یا گونه‌های مختلف گیاهی می‌توانند به صورت غیرمستقیم از طریق جیره غذایی میزبان ویژگی‌های زیستی شکارگرها را تحت تاثیر قرار دهند که این تاثیرها منجر به کاهش یا افزایش نرخ رشد، مدت زمان دوره نمو، نرخ مرگ و میر و باروری می‌شود. در این بررسی پارامترهای جدول زندگی، تولیدمثل و رشد جمعیت سن شکارگر *Orius albidipennis* Rueter درون اتاقک رشد تحت شرایط دمایی $25 \pm 1^\circ C$ ، رطوبت $65 \pm 5\%$ درصد و دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی با تغذیه از مراحل مختلف سنی کنه دولکه‌ای پرورش یافته روی سه رقم سویا گرگان ۳، DPX و ویلیامز محاسبه گردید.

بر اساس نتایج به دست آمده، بین میانگین طول دوره رشد جنینی، میانگین طول دوره رشد پیش از بلوغ و دوره رشدی افراد نر و ماده سن *O. albidipennis* روی سه رقم سویا اختلاف معنی‌دار مشاهده نشد. در سه رقم سویا تعداد سن‌های ماده نسبت به سن‌های نر بیشتر بود. نرخ تولیدمثل خالص، نرخ ذاتی افزایش جمعیت، نرخ متناهی افزایش جمعیت، متوسط طول یک نسل و مدت زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت (بر حسب روز) روی رقم گرگان ۳ به ترتیب ۷/۱۴، ۰/۰۸، ۱/۰۹، ۲۲/۴۴ و ۷/۸۹ و روی رقم DPX به ترتیب ۹/۶۸، ۰/۰۹، ۱/۱۰، ۲۲/۸۷، ۶/۹۶ و روی رقم ویلیامز به ترتیب ۳/۶۵، ۰/۰۵، ۱/۰۵، ۱/۰۵ و ۲۲/۳۰ و ۱۱/۸۸ محاسبه شد. بر اساس نتایج حاصل از آزمایشات مربوط به جدول زندگی و پارامترهای تولیدمثلی، این شکارگر می‌تواند باعث کنترل بهتر کنه دونقطه‌ای روی رقم DPX گردد و نیز نتایج حاصل از مطالعه پارامترهای رشد جمعیت نشان داد رقم DPX گیاه سویا میزبان مناسب‌تری بوده و تاثیرات غیرمستقیم بهتری در رشد و تولیدمثل سن شکارگر از طریق شکار ایجاد می‌کند.

* نویسنده رابط، پست الکترونیکی: sha_vafaii@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله (۸۷/۱۱/۲۳) - تاریخ پذیرش مقاله (۸۸/۹/۲۱)

واژه‌های کلیدی: سن شکارگر، *Orius albidipennis*، کنه تارتن دولکه‌ای، *Tetranychus urticae*، سویا، شاخص‌های زیستی

مقدمه

کنه تارتن دولکه‌ای (*Tetranychus urticae* Koch (Acari: Tetranychidae) مهمترین و زیان‌آورترین افت سویا در ایران به‌ویژه در تابستان‌های گرم و خشک است (Mojtahedi & Pei lashgari, 1989). کنه دولکه‌ای آفتی بسیار پلی‌فاژ بوده و از بسیاری محصولات زراعی، علف‌های هرز و درختان میوه تغذیه می‌کند (Zhang, 2003). کنه‌های نباتی که یکی از آفات مهم محصولات زراعی محسوب می‌گردند، فاقد پارازیتوئید بوده و غالباً توسط شکارگرها کنترل می‌شوند (Moosavi, 1996).

سن شکارگر (*Orius albidipennis* Rueter (Hem., Anthocoridae) از شکارگرهای مهم خانواده Anthocoridae می‌باشد که روی بسیاری از محصولات زراعی شامل پنبه، بادام زمینی، یونجه، ذرت، نخود، توت‌فرنگی و در مراتع و باغات میوه و نیز به‌عنوان یک عامل کنترل بیولوژیک موفق در گلخانه‌ها وجود دارد (Wright, 1994). سن شکارگر *O. albidipennis* به‌دلیل انتشار وسیع، حضور مداوم در اکوسیستم‌های زراعی پنبه و با فراوانی بالا، محدوده وسیع شکار، ظرفیت شکارگری بالا و فعال بودنش حتی در غیاب شکار، به‌عنوان یک عامل بیوکنترل عمومی امیدوارکننده محسوب می‌گردد (Salim et al., 1987).

کیفیت گیاه میزبان روی گیاه‌خوار

امروزه به‌خوبی مشخص شده است که کیفیت گیاهان میزبان می‌تواند روی پارامترهای مختلف زیستی حشرات گیاه‌خوار از طریق کاهش میزان رشد، کاهش مقاومت به بیماری و کاهش باروری تاثیرگذار باشد (Price et al., 1980). ویژگی‌های شیمیایی نظیر مواد سمی، کاهنده‌های هضم و متعادل‌کنندگان غذایی یا ویژگی‌های فیزیکی نظیر کرک‌ها و برجستگی‌های بافت از یک گیاه میزبان به‌میزبان دیگر بسیار متفاوت بوده و در نتیجه، تاثیرات مختلفی را روی سطوح جمعیت آفات می‌گذارند (Adango et al., 2006). ویژگی‌های زیستی تریپس پیاز روی خیار، فلفل و بادمجان ارزیابی شد و نتایج نشان داد که کیفیت گیاه میزبان اثر معنی‌داری روی شاخص‌های رشد جمعیت تریپس می‌گذارد (Madadi et al., 2005).

کیفیت گیاه میزبان روی گیاه‌خوار

پارامترهای رشد جمعیت کنه تارتن دولکه‌ای *T. urticae* روی ارقام مختلف لوبیا اندازه‌گیری شد و نتایج مشخص کرد که تمام این پارامترها روی ارقام مذکور متفاوت هستند (Ahmadi et al., 2006).

کیفیت گیاه میزبان روی دشمن طبیعی یا شکارگر

گیاهان میزبان آفات هم به‌طور مستقیم و هم غیرمستقیم از طریق برهم‌کنش‌های غذایی چندسطحی روی شکارگرها و پارازیتوئیدها تاثیرگذار هستند. از اثرات مستقیم گیاه می‌توان به کاهش کارایی جستجوگری پارازیتوئید به‌واسطه وجود کرک‌های سطح گیاه اشاره نمود. اما تاثیر غذایی چندسطحی شامل برهم‌کنش‌های پیچیده‌ای است که به‌خوبی قابل درک نیستند و تاثیر آن‌ها روی دشمن طبیعی و کنترل بیولوژیک به‌سختی قابل پیش‌بینی است (Bottrell & Barbosa, 1998). گیاهان میزبان می‌توانند به‌طور غیرمستقیم ویژگی‌های زیستی شکارگرها را تحت تاثیر قرار دهند که این تاثیرها منجر به کاهش نرخ رشد، افزایش مدت زمان دوره نمو، نرخ مرگ و میر و کاهش در باروری می‌شود (Berhman & Tingey,

1979). ویژگی‌های شیمیایی گیاهان می‌تواند منجر به تولید گیاه‌خوارانی سمی و یا با کیفیت پایین غذایی شود، این عمل ممکن است باعث افزایش مرگ و میر، کاهش نرخ‌های رشد و زادآوری دشمنان طبیعی شود (Price et al., 1980). در واقع بسیار محتمل است که تنوع غذای مصرف شده توسط گیاه‌خواران منجر به اختلافات مهمی در ترکیب شیمیایی و حساسیت آن‌ها نسبت به حمله شکارگران شود (Price et al., 1980).

کیفیت گیاهان میزبان روی شکارگر

در یک بررسی که در آمریکا انجام گرفت، تاثیر دو رژیم غذایی شامل برگ‌های لوبیا چشم‌پلبللی به تنهایی و برگ‌های لوبیا چشم‌پلبللی به همراه لارو (*Megalurothrips sjostedti* Trybom (Thysanoptera: Thripidae) روی چرخه زندگی و رفتار *O. albidipennis* مورد مطالعه قرار گرفته است. نمو پوره‌ها، زمانی که سن‌ها از برگ‌های لوبیا به تنهایی تغذیه شدند در مقایسه با رژیم ترکیب شده با لارو تریپس (به ترتیب ۱۷/۶ و ۱۴/۸ روز) طولانی‌تر و مرگ و میر آن‌ها نیز (به ترتیب ۷۸/۶٪ و ۴۴/۴٪) بیشتر بود (Fritsche & Tamo, 2000).

کیفیت میزبان جانوری روی شکارگر

نرخ تخم‌گذاری روزانه، باروری، بقا و طول عمر بالغین *O. albidipennis* روی سه گونه شکار مختلف شامل کنه دونقطه ای *T. urticae*، تریپس پیاز *Thrips tabaci* Lindeman (Thysanoptera: Thripidae) و تخم شب‌پره بادام *E. cautella* Walker (Lep., Pyralidae) مورد مقایسه قرار گرفت (Chyzik et al., 2006).

کیفیت سن میزبان جانوری

همچنین پارامترهای جدول زندگی و تولیدمثل سن *O. albidipennis* روی مراحل مختلف کنه دونقطه‌ای *T. urticae* مورد ارزیابی قرار گرفت. میزان مرگ و میر مراحل مختلف سن به صورت روزانه تعیین گردید. میانگین تعداد تخم تولید شده توسط هر فرد ماده در هر روز ۴/۲۵ تخم به دست آمد (Eskandarlee et al., 2006). برای تنظیم یک برنامه کامل مدیریت آفات، در اختیار داشتن اطلاعاتی در مورد اثرات گیاهان میزبان روی زیست‌شناسی و ویژگی‌های رفتاری دشمنان طبیعی می‌تواند مفید واقع شود. این تحقیق به منظور مطالعه تاثیر میزبان‌های گیاهی مختلف بر پارامترهای زیستی و باروری و نیز قدرت شکارگری سن *O. albidipennis* صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور پرورش و ازدیاد کنه دولکه‌ای *T. urticae*، گیاه لوبیا قرمز رقم اختر به دلیل حساسیت شدید به این کنه انتخاب گردید. کاشت گیاه در گلدان‌های پلاستیکی (ارتفاع ۱۶ و قطر ۱۴ سانتی‌متر) انجام شد و جهت حفظ رطوبت برای جوانه‌زنی بهتر بذور، سطح هر گلدان با یک کیسه فریزر سوراخ‌دار پوشیده شد. کاشت بذور لوبیا درون گلدان‌ها هر ۱۰ روز یک‌بار تکرار گردید. برای آلوده‌سازی لوبیاها، برگ‌های آلوده به کنه از مزرعه لوبیا اطراف اراک جمع‌آوری گردید و به گلخانه انتقال یافت. پس از اطمینان نسبی از فراوانی و یکنواختی جمعیت کنه، گیاهان کاشته شده آلوده‌سازی شدند. به منظور رشد سریع کنه‌ها، گلدان‌های آلوده در محیط گرم و مرطوب قرار گرفتند. سه رقم سویا (ویلیامز، گرگان ۳ و DPX) به ترتیب زودرس، متوسط رس و دیررس انتخاب و توسط شرکت دانه‌های روغنی شهرستان قم تهیه گردید.

کاشت بذور سویا نیز به همان صورت که برای کاشت لوبیا توضیح داده شد انجام گرفت. با بزرگ شدن سویای کشت- شده، کنه‌ها از گیاهان لوبیا روی سویا انتقال یافتند و تا ۲ نسل روی ۳ رقم سویا به طور جداگانه پرورش یافتند.

به منظور پرورش سن‌های شکارگر *O. albidipennis*، با توجه به این که حشرات کامل سن اواسط خردادماه در مزارع آفتابگردان، ذرت، یونجه، گل داوودی، زنبق و گلابیول ظاهر می‌شوند و گونه غالب منطقه جمع‌آوری نمونه‌ها، گونه *O. albidipennis* می‌باشد لذا جهت تشکیل کلنی جمعیت اولیه، سن مذکور از مزارع یونجه، شبدر، آفتابگردان، ذرت و نیز از روی گل‌های جعفری اطراف شهرستان اراک و محلات در خردادماه جمع‌آوری گردید. در اوایل شهریور گل‌های ذرت و آفتابگردان را درون کیسه پلاستیکی کرده و با تکان دادن آن‌ها جمعیت انبوهی از پوره و حشرات کامل سن‌ها به همراه دیگر حشرات ریز و گرده گل‌ها به درون کیسه ریخته و سپس به آزمایشگاه منتقل گردیدند. در آزمایشگاه به کمک اسپیراتور دستی جداسازی سن‌ها صورت گرفت و پس از اطمینان از یکنواختی آن‌ها به ظروف ویژه پرورش (ظروف استوانه‌ای پلاستیکی درب‌دار به ابعاد ۶×۲۰ سانتی‌متر که به منظور تبادل هوا درب آن سوراخ و توری ظریف چسبانده شده بود) انتقال داده شدند. در مزارع شبدر و یونجه جهت جمع‌آوری سن‌ها از روش تور زدن استفاده گردید. سن‌ها به وسیله تخم شب‌پره آرد *Ephestia kuehniella* Zeller (Lep., Pyralidae) تغذیه شدند. جهت تخم‌ریزی سن از برگ شمعدانی یا غلاف لوبیا استفاده گردید. سپس ظروف درون ژرمیناتور و تحت شرایط مساعد (دمای $25 \pm 1^\circ \text{C}$ ، رطوبت 65 ± 5 درصد و دوره روشنایی (L:D) ۸:۱۶)) قرار گرفتند. هر دو روز یکبار ظروف پرورش تمیز شده و غلاف لوبیا یا برگ شمعدانی تعویض و به همراه مقداری گرده ذرت و تخم *E. kuehniella* در ظروف جدید قرار می‌گرفتند.

زمانی که جمعیت زیادی از سن در شرایط آزمایشگاه به وجود آمد، سن‌ها به ۳ دسته تقسیم شده و هر گروه به وسیله کنه‌های پرورش‌یافته روی یک رقم سویا از ارقام مورد آزمایش تغذیه شدند و این عمل تا به وجود آمدن نسل بعد ادامه یافت و پرورش دو نسل در آزمایشگاه روی رقم‌های سویا صورت گرفت. در ابتدا از هر گروه سن، ۴۰-۵۰ حشره کامل (۱۰ حشره نر و بقیه حشره ماده) به همراه دو تا سه غلاف لوبیا در هر ظرف پرورش قرار داده شد و ۲۴ ساعت بعد غلاف‌ها خارج و تخم‌های گذاشته شده شمارش و ۳ گروه ۲۰۰ تایی از تخم‌ها جداسازی گردید. غلاف‌های حاوی تخم درون ظروف پتری دارای کاغذ صافی مرطوب (آب مقطر) قرار گرفتند. روزانه پتری‌ها به طور موقت مورد بررسی قرار گرفته و سن‌های تازه تفریخ‌شده به ظروف اصلی انتقال یافتند. به دلیل این که تخم‌ها با فواصل بسیار نزدیکی کنار هم گذاشته شده بودند و نیز به دلیل ریز بودنشان، جداسازی تخم‌ها بسیار مشکل بود، از این رو بعد از تفریخ هر تخم، پوره سن اول به ظرف اصلی انتقال یافت). برای انجام آزمایشات از روش دیسک برگی استفاده گردید به این صورت که یک کاغذ صافی کف هر پتری قرار داده و با آب مقطر مرطوب گردید. در هر ظرف یک دیسک برگی (به قطر ۱/۵ سانتی‌متر) از یک برگ شمعدانی قرار داده شد. برای تغذیه سن‌ها روی هر برگ روزانه حدود ۳۰-۵۰ کنه از مراحل مختلف قرار داده شد. زمانی که سن‌ها به حشره کامل تبدیل شدند، نر یا ماده بودنشان تشخیص داده شد و اطلاعات به منظور تعیین نسبت جنسی ثبت گردید. اگر حشره ماده بود، یک حشره نر از همان گروه در ظرف قرار می‌گرفت و ۲ برابر کنه در اختیار آن‌ها قرار داده می‌شد (در صورت مرگ سن نر بلافاصله سن نر دیگری جایگزین می‌شد). روزانه غلاف لوبیا بررسی شده و تعداد تخم‌های گذاشته شده شمارش و غلاف لوبیا تعویض می‌گردید. این روند تا مرگ آخرین حشره کامل ادامه داشت.

تمام اطلاعات شامل درصد تفریح تخم‌ها، طول دوره جنینی، طول دوره پورگی، طول عمر حشرات کامل، تعداد تخم گذاشته شده، تعداد حشره کامل ظاهر شده (به تفکیک نر و ماده) به صورت روزانه تا پایان عمر آخرین حشره در جدول ثبت گردید.

کلید پارامترهای جدول زندگی، تولیدمثلی و رشد جمعیت سنک روی هر سه رقم سویا با استفاده از آزمون One-way ANOVA مورد مقایسه آماری قرار گرفتند و در صورت مشاهده اختلاف معنی دار، برای مقایسه میانگین‌ها آزمون چنددامنه‌ای SNK انجام شد. داده‌ها بر اساس روش Jackknife و با استفاده از نرم‌افزارهای SAS ver.6.2, SPSS ver.15 و MINTAB ver.14 تجزیه شدند.

نتایج

به طور کلی نتایج نشان داد که در افراد نر و ماده دوره جنینی و مراحل سنی پورگی شامل تمام سنین پورگی (۵ سن)، کل دوره پورگی، طول دوره پیش از بلوغ بین سه رقم سویا اختلاف معنی دار وجود نداشت. در صورتی که که دوره قبل از تخم‌ریزی، دوره تخم‌ریزی، دوره پس از تخم‌ریزی، طول عمر حشرات ماده و طول دوره زندگی بین سه رقم سویا اختلاف معنی دار دیده شد (جدول‌های ۱ و ۲).

بیشترین دوره پیش از تخم‌ریزی در کنه‌های پرورش یافته روی رقم DPX دیده شد که اختلاف معنی داری با کنه‌های دو رقم دیگر نشان داد. همچنین مشخص شد که بیشترین دوره تخم‌ریزی به ترتیب روی ارقام DPX و ویلیامز رخ داد که با کنه‌های روی رقم گرگان ۳ اختلاف معنی دار داشتند. بیشترین دوره پس از تخم‌ریزی نیز روی رقم DPX دیده شد که اختلاف معنی دار با کنه‌های روی دو رقم دیگر داشت. طولانی‌ترین طول عمر حشرات کامل در سن‌های ماده روی رقم DPX و کوتاه‌ترین طول عمر حشرات کامل سن روی رقم گرگان ۳ به دست آمد و کنه‌های روی هر سه رقم با یکدیگر اختلاف معنی دار داشتند. همچنین طولانی‌ترین دوره زندگی در افراد ماده سن روی کنه‌های پرورش یافته روی رقم DPX و کوتاه‌ترین دوره زندگی روی کنه‌های پرورش یافته روی رقم گرگان ۳ اتفاق افتاد و هر سه رقم با یکدیگر اختلاف معنی دار داشتند (جدول ۱). بر اساس نتایج به دست آمده بین طول عمر حشرات نر روی سه رقم سویا اختلاف معنی دار دیده شد. بیشترین طول عمر حشرات نر روی ارقام ویلیامز و DPX بود که با رقم گرگان ۳ اختلاف معنی دار داشتند. بین طول دوره زندگی حشرات نر روی سه رقم سویا اختلاف معنی دار مشاهده نشد (جدول ۲).

جدول ۱- میانگین (\pm SE) طول دوره مراحل مختلف زیستی افراد ماده *O. albidipennis* روی کنه‌های *T. urticae* پرورش یافته از ارقام

مختلف سویا در شرایط آزمایشگاه

Table 1- The mean (\pm SE) periods of different life stages (days) of *O. albidipennis* (females) feed on *T. urticae* reared on 3 soybean varieties

Stage	Gorgan 3	DPX	Williams
Incubation	3.38 \pm 0.12a	3.67 \pm 0.25a	3.35 \pm 0.46a
1 st nymph	2.19 \pm 0.15a	2.17 \pm 0.14a	2.58 \pm 0.22a
2 nd nymph	3.93 \pm 0.15a	4.20 \pm 0.15a	4.29 \pm 0.26a
3 rd nymph	3.90 \pm 0.18a	3.82 \pm 0.10a	3.64 \pm 0.19a
4 th nymph	3.58 \pm 0.20a	3.26 \pm 0.14a	3.52 \pm 0.28a
5 th nymph	2.41 \pm 0.10a	2.00 \pm 0.11a	2.11 \pm 0.16a
Overall nymph	16.03 \pm 0.32a	15.55 \pm 0.32a	16.17 \pm 0.42a
DT	19.41 \pm 0.34a	19.17 \pm 0.40a	19.52 \pm 0.58a
Pre oviposition	3.93 \pm 0.16b	4.61 \pm 0.14a	3.88 \pm 0.18b
Oviposition	6.93 \pm 0.43b	9.55 \pm 0.41a	8.05 \pm 0.49a
Post oviposition	0.74 \pm 0.16b	2.38 \pm 0.21a	1.23 \pm 0.21b
Longevity	11.61 \pm 0.60c	16.55 \pm 0.47a	13.17 \pm 0.73b
Life span	31.03 \pm 0.64c	35.73 \pm 0.42a	32.70 \pm 0.75b

* Means with same letter(s) in each row are not significantly different ($P < 0.05$, SNK after One-way ANOVA)

جدول ۲- میانگین (\pm SE) طول دوره مراحل مختلف زیستی افراد نر *O. albidipennis* روی کنه‌های *T. urticae* پرورش یافته روی ارقام مختلف سویا در شرایط آزمایشگاه

Table 2- The mean (\pm SE) periods of different life stages (days) of *O. albidipennis* (males) feed on *T. urticae* reared on 3 soybean varieties

Stage	Gorgan 3	DPX	Williams
Incubation	3.05 \pm 0.17a	2.85 \pm 0.38a	2.72 \pm 0.40a
1 st nymph	2.05 \pm 0.17a	1.95 \pm 0.17a	2.45 \pm 0.31a
2 nd nymph	3.68 \pm 0.20a	3.85 \pm 0.18a	4.36 \pm 0.27a
3 rd nymph	3.84 \pm 0.17a	4.00 \pm 0.15a	3.81 \pm 0.37a
4 th nymph	3.52 \pm 0.26a	3.14 \pm 0.15a	3.00 \pm 0.19a
5 th nymph	2.42 \pm 0.11a	2.04 \pm 0.14a	2.27 \pm 0.14a
Overall nymph	15.52 \pm 0.47a	14.85 \pm 0.35a	15.90 \pm 0.51a
DT	18.57 \pm 0.51a	17.85 \pm 0.47a	18.63 \pm 0.77a
Longevity	5.47 \pm 0.57b	7.42 \pm 0.30a	7.27 \pm 0.92a
Life span	24.05 \pm 1.01a	25.28 \pm 0.62a	25.90 \pm 0.90a

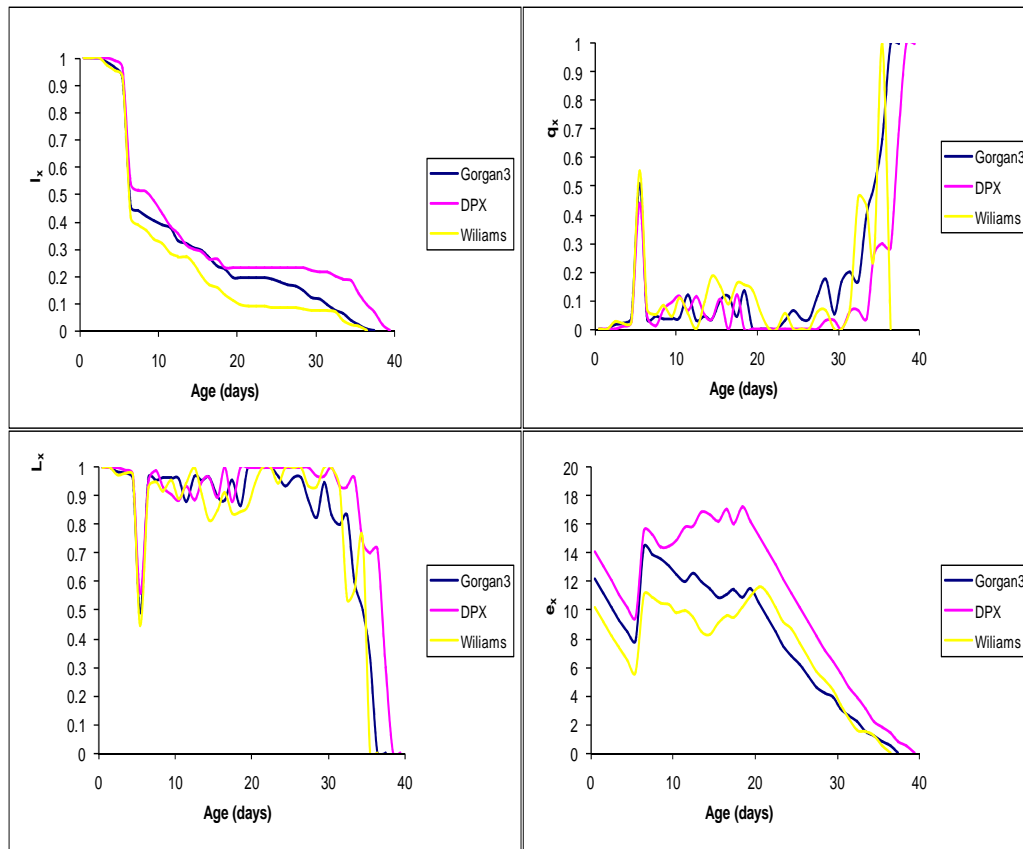
* Means with same letter(s) in each row are not significantly different ($P < 0.05$, SNK after One-way ANOVA)

میانگین میزان مرگ و میر قبل از بلوغ سن شکارگر روی ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب ۷۳/۴۷ و ۷۰/۶۶ و ۸۵/۱۶ درصد بود. این مقادیر نشان می‌دهد بیشترین مرگ و میر قبل از بلوغ روی رقم ویلیامز بوده است (جدول ۳).

جدول ۳- درصد مرگ و میر مراحل پیش از بلوغ سن *O. albidipennis* با تغذیه از کنه‌های *T. urticae* پرورش یافته روی ۳ رقم مختلف سویا

Table 3- mean pre imaginal mortality of <i>O.albidipennis</i> prey on <i>T. urticae</i> reared on three soybean varieties						
Variety	Egg	N1	N2	N3	N4	N5
Grgan 3	41.79	8.46	8.46	6.87	5.29	2.64
DPX	34.22	4.81	17.11	8.55	4.27	1.60
Williams	44.97	7.93	13.75	9.52	5.82	3.17

با توجه به این که نسبت افراد ماده نقش مهمی در انبوهی جمعیت و خسارت آفت دارد، نسبت جنسی سن (نسبت حشرات ماده به کل جمعیت) در آزمایشگاه مورد بررسی قرار گرفت. نسبت افراد ماده در ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب ۶۲، ۶۱/۸۱ و ۶۰/۷۱ درصد تعیین گردید. در ۳ رقم سویا نسبت سن‌های ماده بیشتر از سن‌های نر بود. بر اساس نتایج به دست آمده نرخ بقا در زمان ظهور حشرات کامل روی ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب ۰/۲۶، ۰/۲۹ و ۰/۱۷ تعیین شد که نشان می‌دهد مرگ و میر قبل از بلوغ سن شکارگر روی رقم DPX کمتر از سایر ارقام است. مرگ و میر ویژه سنی حشرات کامل و پوره‌های سن شکارگر برای هر ۳ رقم از ۰ تا ۱۰ روزگی نسبتاً زیاد و در فاصله ۱۰ تا ۲۰ روزگی نوسانات کم داشت و با افزایش عمر بعد از ۳۰ روزگی به تدریج افزایش یافت. احتمال زنده ماندن حشرات کامل تا سن x (P_x) در اولین روز مرگ و میر حشرات کامل برای ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب ۰/۹۶، ۰/۹۶ و ۱/۰۰ به دست آمد که با افزایش سن بعد از ۳۰ روزگی به تدریج کاهش یافت. مقایسه دو پارامتر P_x و q_x با تغذیه از کنه‌های پرورش یافته روی ۳ رقم سویا نشان داد که مرگ و میر پوره و حشرات کامل سن با شدت کمتری آغاز می‌شود و در روزهای ۳۴-۳۸ افزایش می‌یابد. امید به زندگی در زمان خروج پوره‌ها از تخم برای ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب ۹/۳۲، ۱۰/۲۳ و ۷/۳۶ روز و در زمان ظهور حشرات کامل ۱۱/۰۸، ۱۶/۲۴ و ۹/۵۹ روز برآورد گردید.

شکل ۱- منحنی پارامترهای اساسی جدول زندگی *O. albidipennis* با تغذیه از کنه‌های *T. urticae* پرورش یافته روی سه رقم سویا

Fig 2- Life table parameters of *O. albidipennis* feed on *T. urticae* reared on three soybean varieties

براساس نتایج به دست آمده (جدول ۴)، نرخ ناخالص باروری سنک شکارگر روی ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب $۷۷/۰۶ \pm ۳/۵۰$ ، $۷۲/۳۰ \pm ۴/۴۰$ و $۶۶/۶۵ \pm ۲/۷۰$ عدد تخم تعیین شد که بیشترین نرخ روی رقم گرگان ۳ و کمترین روی رقم ویلیامز بود. نرخ خالص باروری برای ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب $۱۰/۸۷ \pm ۰/۸۰$ ، $۱۶/۲۳ \pm ۱/۱۲$ و $۱/۹۲ \pm ۰/۴۲$ و نرخ خالص بارآوری $۵/۹۸ \pm ۰/۴۴$ ، $۹/۹۸ \pm ۴/۰۰$ و $۰/۹۹ \pm ۰/۲۲$ بود. نرخ ناخالص بارآوری $۴۲/۳۸ \pm ۱/۹۲$ ، $۴۴/۴۷ \pm ۲/۷۳$ و $۳۴/۶۶ \pm ۱/۴۰$ بود. میانگین تعداد تخم تولید شده توسط یک ماده در هر روز از عمر سن روی ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب $۳/۶۷$ ، $۳/۰۱$ و $۳/۳۳$ عدد و میانگین تخم‌های بارآور در هر روز روی ارقام ذکر شده به ترتیب $۲/۰۱$ ، $۱/۸۵$ و $۱/۷۳$ عدد تعیین شد. درصد تفریح تخم نیز به ترتیب روی ارقام ذکر شده ۵۵ ، $۶۱/۵$ و ۵۲ درصد بود که بیشترین میزان تفریح روی رقم DPX اتفاق افتاد.

جدول ۴- پارامترهای تولیدمثلی سن شکارگر *O. albidipennis* تغذیه شده از کنه *T. urticae* پرورش یافته روی سه رقم سویا

Table 4- Reproductive parameters of *O. albidipennis* prey on *T. urticae* reared on three soybean varieties

Parameter	Gorgan 3	DPX	Williams
Gross fecundity rate (M_x)	77.06±3.50 a	72.30±4.40a	66.65±2.70a
Gross fertility rate ($h_x M_x$)	43.38±1.92a	44.47±2.73a	34.66±1.40b
Net fecundity rate ($L_x M_x$)	10.87±0.80b	16.23±1.12a	1.92±0.22c
Net fertility rate ($h_x L_x M_x$)	5.98±0.44b	9.98±0.40a	0.99±0.22c
Gross hatch rate ($h_x M_x / M_x$)	0.55b	0.61a	0.52c
mean eggs per day	3.67a	3.01c	3.33b
mean fertile eggs per day	2.01a	1.85a	1.73a

* Means with same letter(s) in each row are not significantly different ($P < 0.05$, SNK after One-way ANOVA)

مقادیر مربوط به شاخص‌های رشد جمعیت سن شکارگر *O. albidipennis* در جدول (۵) نشان داده شده است. نرخ خالص تولیدمثل (R_0) روی ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب $7/14 \pm 0/52$ و $9/68 \pm 0/52$ و $3/65 \pm 0/24$ تعیین گردید که میزان آن روی کنه‌های هر رقم اختلاف معنی‌دار نشان داد ($F=28/51; df=81; P < 0/05$) به طوری که بالاترین مقدار R_0 روی کنه رقم DPX و کمترین آن روی کنه رقم ویلیامز به دست آمد.

نرخ ذاتی افزایش جمعیت (R_m) روی کنه‌های ۳ رقم سویا به ترتیب $1/09 \pm 0/003$ و $1/08 \pm 0/003$ و $1/05 \pm 0/003$ بود. مقدار R_m بین کنه‌های ۳ رقم سویا اختلاف معنی‌دار داشت ($F=35/17; df=81; P < 0/05$) و بیشترین و کمترین مقدار آن روی کنه‌های رقم‌های DPX و ویلیامز به دست آمد. بالاتر بودن مقدار نرخ ذاتی افزایش طبیعی نشان‌دهنده مناسب‌تر بودن کنه دولک‌های تغذیه‌شده از رقم DPX بوده که به عنوان طعمه برای رشد، سرعت تولیدمثل و نرخ افزایش جمعیت سن شکارگر استفاده می‌شود. از آنجایی که ۲ پارامتر نرخ خالص تولیدمثل (R_0) و نرخ ذاتی افزایش جمعیت (R_m) هر دو روی کنه‌های تغذیه‌شده از رقم DPX از بالاترین مقدار برخوردار هستند، مشخص می‌شود که رقم DPX مناسب‌ترین رقم جهت تولیدمثل و باروری سن *O. albidipennis* Rueter می‌باشد.

نرخ متناهی افزایش جمعیت (λ) برای سن شکارگر روی سه رقم سویا به ترتیب $1/09 \pm 0/003$ و $1/10 \pm 0/003$ و $1/05 \pm 0/004$ محاسبه شد. بدین معنی که جمعیت سن‌های شکارگر با تغذیه از کنه‌های رشدیافته روی رقم گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب $1/10$ ، $1/09$ و $1/05$ برابر روز قبل خود می‌رسد.

مدت زمان دو برابر شدن (DT)، روی ارقام گرگان ۳، DPX و ویلیامز به ترتیب $7/89 \pm 0/27$ و $6/96 \pm 0/21$ و $11/88 \pm 0/69$ روز به دست آمد. این زمان هرچه کوتاه‌تر باشد کارایی شکارگر در کنترل طعمه افزایش می‌یابد. پارامترهای نرخ متناهی افزایش جمعیت (λ) ($F=36/48; df=81; P < 0/05$) و زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت (DT) ($F=46/47; df=81; P < 0/05$) بین کنه‌های ۳ رقم سویا تفاوت معنی‌دار نشان دادند. بیشترین و کمترین نرخ متناهی افزایش جمعیت به ترتیب روی کنه‌های رقم‌های DPX و ویلیامز تعیین شد و هر سه رقم با یکدیگر اختلاف معنی‌دار داشتند. مدت زمان دو برابر شدن جمعیت نیز روی کنه‌های رقم ویلیامز بیشترین میزان بود. طول مدت یک نسل (T) روی کنه‌های سه رقم سویا به ترتیب $22/44 \pm 0/26$ و $22/87 \pm 0/34$ و $22/30 \pm 0/41$ بود که مقادیر به دست آمده بین کنه‌های سه رقم سویا اختلاف معنی‌داری نشان ندادند ($F=0/75; df=81; P > 0/05$) (جدول ۵).

جدول ۵- پارامترهای رشد جمعیت سن *O. albidipennis* تغذیه از کنه‌های *T. urticae* پرورش یافته روی ۳ رقم سویا

Table 5- Reproductive parameters of *O. albidipennis* on *T. urticae* reared on three soybean varieties

Parameter	Gorgan 3	DPX	Williams
Net reproductive rate (R_0)	7.14±0.52b	9.68±0.52a	3.65±0.24c
Intrinsic rate of increase (R_m)	0.08±0.003b	0.09±0.003a	0.05±0.003c
Finite rate of increase (λ)	1.09±0.003b	1.10±0.003a	1.05±0.004c
Mean generation time (T)	22.44±0.26a	22.87±0.34a	22.30±0.41a
Doubling time (DT)	7.89±0.27b	6.96±0.21b	11.88±0.27a

* Means with same letter(s) in each row are not significantly different ($P < 0.05$, SNK after One-way ANOVA)

بحث

با مرور نتایج حاصل از مقایسه آماری میانگین طول مراحل مختلف سنی سن *O. albidipennis* می‌توان اذعان نمود که غیر معنی‌دار بودن تفاوت بین طول دوره جنینی، دوره پورگی و طول دوره پیش از بلوغ ماده و نرهای سنک و نیز طول دوره زندگی نرها با تغذیه از کنه‌های پرورش‌یافته روی سه رقم سویا بیانگر این است که گونه سویا تاثیر معنی‌داری بر

طول هر یک از مراحل مذکور به طور غیرمستقیم از طریق شکار نداشته و سرعت رشد حشره در هر سه رقم یکسان بوده است.

از آنجایی که بیشترین تلفات پیش از بلوغ سن *O. albidipennis* روی کنه‌های هر سه رقم سویا در زمان تخم و سپس پوره سن ۲ می‌باشد، لذا مرحله تخم حساس‌ترین مرحله زندگی سن شکارگر *O. albidipennis* است. بر اساس نتایج حاصل از آزمایشات مربوط به جدول زندگی و پارامترهای تولیدمثلی سن *O. albidipennis* به دلیل اثرات مطلوب رقم DPX در مقایسه با ارقام گرگان ۳ و ویلیامز روی زادآوری و بقای سن، این شکارگر می‌تواند باعث کنترل بهتر کنه دونه‌های روی رقم DPX گردد. نتایج حاصل از مطالعه پارامترهای رشد جمعیت نشان داد که پارامترهای نرخ خالص تولیدمثل (R_0)، نرخ ذاتی افزایش جمعیت (r_m) و نرخ متناهی افزایش جمعیت (λ) سن *O. albidipennis* روی کنه‌های تغذیه‌شده از رقم DPX بیشتر از ارقام گرگان ۳ و ویلیامز و همچنین مدت زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت (DT) روی DPX کمتر از دو رقم دیگر بود، بنابراین رقم DPX گیاه سویا میزبان مناسب‌تری بوده و تاثیرات غیرمستقیم بهتری در رشد و تولیدمثل سن شکارگر از طریق شکار ایجاد می‌کند، به عبارت دیگر این سن شکارگر قادر است جمعیت خود را روی کنه‌های آفت این رقم در حد بالاتری نسبت به دو گیاه دیگر نگه دارد و در مدت زمان کمتری جمعیت خود را افزایش دهد.

References

- Adango, E., Onzo, A., Hanna, R., Atachi, P. and James, B. 2006. Comparative demography of the spider mite *Tetranychus ludeni* (Acari: Tetranychidae) on two host plants in west Africa. *Journal of Insect Science*, 6(49): 1-9.
- Ahmadi, M., Fathipour, Y. and Kamali, K. 2006. Population growth parameters of *Tetranychus urticae* (Acari: Tetranychidae) on different bean varieties. *Journal of Entomological Society of Iran*, 26(2): 1-10. [In Persian with English summary]
- Berhman, J. M. and Tingey, W. M. 1979. Aspects of interactions between plant genotypes and biological control. *Bulletin of Entomological Society of America*, 25: 275-279.
- Bottrell, D. G. and Barbosa, P. 1998. Manipulating natural enemies by plant variety selection and modification. *Annual Review of Entomology*, 43: 347-367.
- Chyzik, R., Klein, M. and Ben-Dov, Y. 2006. Reproduction and survival of the predatory bug *Orius albidipennis* Rueter (Hem., Anthocoridae) on various arthropod prey. *Journal of Applied Entomology*, 75(1): 27-31.
- Eskandarloo, K., Talebi, A. A., Vafaei Shoushtari, R. and Dorri, H. 2006. Life table and reproduction parameters of *Orius albidipennis* Rueter (Hem.: Anthocoridae) on different developmental stages of *Tetranychus urticae* Koch (Acari: Tetranychidae). 17th Iranian Plant Protection Congress. P. 37. [In Persian with English summary]
- Fritsche, M. E. and Tamo, M. 2000. Influence of thrips prey species on the life history and behaviour of *Orius albidipennis* Rueter. *Entomologia Experimentalis et Applicata*, 96(2): 111-118.
- Madadi, H., Kharazi-Pakdel, A., Ashouri, A. and Mohaghegh-Neshabouri, J. 2005. Life history parameters of *Thrips tabaci* Lindeman (Thys.: Thripidae) on Cucumber, sweet and eggplant under laboratory conditions. *Journal of Entomological Society of Iran*, 25(2): 45-62. [In Persian with English summary]
- MINTAB. 2000. MINTAB User's Guide, version 14. MINTAB Ltd, UK.
- Mojtahedi, A. and Pei lashgari, M. 1989. Culture of soybean. Oilseeds company publishing. 126 pp.
- Moosavi, M. 1996. Biological control. Jahad Daneshgahi press, Mashhad, 486 pp. [In Persian with English summary]
- Price, P. W., Bouton, C. E., Gross, P., McPherson, B. A., Thompson, J. N. and Weis, A. E. 1980. Interaction among three trophic levels: influence of plants on interactions between herbivores and natural enemies. *Annual review of ecology and systematic*, 11: 41-65.
- Salim, M., Masud, S. A. and Khan, A. M. 1987. *Orius albidipennis* Rueter (Hem., Anthocoridae) a predator of cotton pests. *Philippine Entomologist*, 7(1): 37-42.

SAS Institute 2003. JMP: a guide to statistical and data analysis, version 5.0.1, Carey, NC.

SPSS. 2006. SPSS base 15.0 user's guide. SPSS Incorporation, Chicago. Illions.

Wright, B. 1994. *Orius tricolor* and *Orius insidiosus*. Mid west Biological control news online, 1(1).

Zhang, Z. Q. 2003. Mites of green houses Identification Biology and control. CABI publishing, Wallingford, pp: 47-60.

Effects of three soybean cultivars on biological and reproduction parameters of *Orius albidipennis* Rueter (Hem., Anthocoridae) as predatory bug of two spotted mite *Tetranychus urticae* Koch (Acari: Tetranychidae) under laboratory conditions

Sh. Vafaei^{1*}, Sh. Goldasteh², A. A. Zamani³, E. Sanatgar²

1- Graduated student, Department of Entomology, Islamic Azad University, Arak Branch, Arak, Iran

2- Assistant Professor & Lecturer respectively, Department of Entomology, Agricultural faculty, Islamic Azad University, Arak Branch, Arak, Iran

3- Assistant Professor, Department of Plant Protection, Razi University, Kermanshah, Iran

Abstract

In this study the biological parameters (life table, reproduction, population growth rate) of the predatory bug *Orius albidipennis* Rueter (Hem., Anthocoridae) were studied on *Tetranychus urticae* Koch reared on three cultivars of soybean. The experiment was conducted in laboratory conditions at $25 \pm 1^\circ\text{C}$, % 65 ± 5 R.H and a photoperiod of 16:8 hours (L:D). There were no significant differences between mean incubation period and mean preimaginal developmental times on three cultivars of soybean. On three soybean cultivars, the females developmental time were higher than males. Net reproduction rate (R_0), the intrinsic rate of increase (R_m), finite rate of increase (λ), mean generation time (T) and doubling time (D_T) calculated for *O. albidipennis* were respectively 3, 7.14, 0.08, 1.09, 22.44 and 7.89 on Gorgan, 9.68, 0.09, 1.10, 22.87 and 6.96 on DPX, 3.65, 0.05, 1.05, 22.30 and 11.88 on Williams.

Key words: predatory bug, *Orius albidipennis*, two-spotted mite, *Tetranychus urticae*, Soybean, functional response, life table parameters

* Corresponding Author, E-mail: sha_vafaii@yahoo.com

Received: 11 Feb 2009 - Accepted: 12 Dec 2009